

دولت جدید سوئد کشور فلسطین را برسمیت شناخت

۱/۱۱/۲۰۱۴

دولت ائتلافی سوسیال دموکرات و حزب محیط زیست سوئد در ۳ اکتبر ۲۰۱۴ در جریان معرفی دولت جدید و برنامه های آن اعلام کرد که دولت فلسطین را بزودی برسمیت خواهد شناخت.

در ۳۰ اکتبر ۲۰۱۴، علیرغم اعتراض شدید اسرائیل و ابراز نگرانی آمریکا و برخی کشورهای غربی، دولت سوئد برسمیت شناختن دولت فلسطین را اعلام کرد. زیرا اقدام سوئی، گام مهمی است که می تواند زمینه ساز برسمیت شناختن دولت فلسطین در سازمان ملل باشد.

برای اینکه اهمیت این موضوع روشن شود بطور خلاصه نگاه کوتاهی به مسئله فلسطین می اندازیم و بعد به دولت فلسطین و امتیازاتی که شناسائی این دولت برای فلسطینی ها و همچنین جامعه جهانی دارد می پردازیم.

نگاهی کوتاه به مسئله فلسطین

در سال ۱۹۴۷ مجمع عمومی سازمان ملل بر اساس قطعنامه ۱۸۱، سر زمین تاریخی فلسطین را که در آن زمان تحت قیمومیت انگلیس بود، تقسیم کرد تا دو دولت یکی یهودی و دیگری فلسطینی در کنار یکدیگر ایجاد شوند. در این تقسیم بندی ۶۰٪ از بهترین اراضی فلسطین تاریخی نصیب یهودیان شد و ۴۰ در صد بنام مناطق فلسطینی باقی ماند. یهودیان با پشتیبانی کشورهای غربی و بویژه آمریکا در سال ۱۹۴۸ دولت خود را تشکیل دادند و فلسطینی ها که مخالف تقسیم سر زمین تاریخی خود بودند و از آنچه رخ داده بود بشدت حیرت زده و نا راضی بودند بجای تشکیل دولت به فکر دفاع از سر زمین خود افتاده و راه مبارزه با تقسیم سر زمین خود را در پیش گرفتند. در آن هنگام هیچ پشتیبان قاطع و توانمندی در کنار فلسطینی ها نبود.

اما اسرائیل به ۶۰ در صد سهم خود اکتفا نکرد و بشیوه های گوناگون قلمرو سیاسی، نظامی و مذهبی دولت خود را به اراضی سهم فلسطینی ها گسترش داده است بطوری که در ظرف ۲۰ سال پس از تشکیل دولت خود، ۱۸ در صد از ۴۰ در صد سهم فلسطینی ها را ضمیمه اسرائیل کرد.

در جنگ اسرائیل علیه اعراب در سال ۱۹۶۷ اسرائیل، ۲۲ در صد باقیمانده از فلسطین تاریخی را که شامل کرانه باختری رود اردن، غزه و بخش شرقی بیت المقدس بود، نیز بطور کامل اشغال کرد و همه سر زمین فلسطین را به اشغال خود درآورد.

از سال ۱۹۶۷ تا بحال بیش از پانصد هزار یهودی در شهرک هائی که اسرائیل در اراضی اشغالی ساحل غربی روز اردن و بیت المقدس شرقی دایر کرده است، ساکن شده اند و به بهانه امنیت این شهرکها، مناطق فلسطینی نشین پاره پاره شده است و بصورت یک پادگان نظامی بزرگ در آمده است. صدها پست بازرسی اسرائیلی، حرکت شهروندان فلسطینی و کالاهای آنها را بسیار کند و تقریبا فلج کرده است.

از ۱۱ میلیون فلسطینی تنها اکنون ۵ میلیون در سر زمین فلسطین تاریخی زندگی می کنند و بقیه آواره به حساب می آیند.

بنابراین مرزهای مناطق فلسطینی نشین در سال ۱۹۶۷ تنها در بر گیرنده ۲۲ درصد از سر زمین فلسطین تاریخی است که اکنون اسرائیل با اسکان دادن گسترده ی یهودیان در این اراضی بطور خزنده آنها را به تصرف خود در آورده است. اکنون ۶۶ سال است که فلسطینی ها در برابر اشغالگری اسرائیل مبارزه می کنند. هدف آنها بیرون راندن اسرائیل از ۲۲ درصد باقیمانده از سر زمین فلسطین و تشکیل کشور مستقل فلسطینی در این بخش است.

دولت فلسطین

در ۱۵ نوامبر ۱۹۸۸ یعنی ۲۶ سال پیش طی کنفرانسی در الجزایر یاسر عرفات رهبر فقید سازمان آزادیبخش فلسطین ایجاد یک کشور فلسطینی را اعلام کرد. دولت فلسطین در مدت کوتاهی پس از کنفرانس نامبرده از سوی کشورهای عربی و کشورهای اسلامی به رسمیت شناخته شد.

در کنفرانس بین المللی اسلو در سال ۱۹۹۳ ایجاد یک کشور فلسطینی مورد توافق سازمان آزادی بخش فلسطین، آمریکا و اسرائیل قرار گرفت. اما چگونگی مرزها و ساختار چنین کشوری به مذاکرات صلحی که باید بین طرفین صورت گیرد محول شد. بر اساس این قرار داد باید اسرائیل از ساختن شهرک های یهودی نشین در مناطق فلسطینی نشین با مرزهای سال ۱۹۶۷، خودداری می کرد. چیزی که اسرائیل هرگز به آن تن در نداده است و پس از موافقتنامه اسلو صدها هزار یهودی را در مناطق فلسطینی نشین اسکان داده و مناطق فلسطینی را با یک دیوار نژادی هائل بصورت زندانی بزرگ برای فلسطینی ها در آورده است.

اکنون فلسطینی ها خواستار تشکیل کشوری مستقلی در مرزهای قبل از سال ۱۹۶۷ هستند که پایتخت آن بیت المقدس شرقی باشد.

با اینکه اسرائیل و متحدان آن همواره با با بهانه تداوم مذاکرات صلح کوشیده اند تا از تشکیل یک کشور مستقل فلسطینی جلوگیری کنند. اما بتدریج کشورهای بسیاری کشور فلسطین را به رسمیت شناخته اند.

به رسمیت شناختن کشور فلسطین چه امتیازاتی برای فلسطینی ها دارد

گرچه به رسمیت شناختن کشور مستقل فلسطینی از سوی کشورهای گوناگون، در شرایط کنونی به معنای حل مسئله فلسطین نیست اما می تواند فلسطینیها را در راستای رسیدن به تشکیل یک کشور مستقل فلسطینی یاری کند.

- اگر کشور فلسطین به رسمیت شناخته شود آنگاه فلسطینی ها در گفتگوهای صلح به عنوان یک دولت شناخته شده در جهان، خواستار حقوق قانونی و بین المللی خود خواهند بود.
- آنوقت شهرک سازی اسرائیل در سر زمین های اشغالی به عنوان تجاوز به حریم یک کشور بشمار خواهد آمد.

- لشگر کشی اسرائیل به سر زمینهای فلسطینی نیز تجاوز نظامی علیه یک کشور مستقل بوده و اعتراضات گسترده جهانی را علیه اسرائیل به دنبال خواهد داشت.
- همه اقدامات غیر قانونی اسرائیل در سر زمینهای فلسطینی از جمله تصرف زمین و ساخت و ساز شهرکهای یهودی نشین و اعمال فشار و اختناق و زندان و تبعید به عنوان جرائم یک نیروی اشغالگر می تواند به محکومیت اسرائیل در دادگاه بین المللی لاهه بینجامد و با حمایت بین المللی، مبارزه ی قانونی و مسالمت آمیز فلسطینی ها علیه اسرائیل را شدت بخشد.
- شناسائی دولت فلسطین، اسرائیل را در جهان بیش از پیش رسوا و ایزوله خواهد کرد.

شرایط لازم برای به رسمیت شناخته شدن یک کشور از سوی سازمان ملل

- برای به رسمیت شناخته شدن یک دولت چهار شرط وجود دارد
- * وجود مردمی که در یک سر زمین زندگی می کنند
- * مشخص بودن محدوده جغرافیائی آن سر زمین
- * وجود یک سازمان اداری یا حکومت در آن
- * حکومت موجود در اداره مردم و آن محدوده جغرافیائی مسلط باشد.
- فلسطین از همه این شرایط برخوردار است.

روند به رسمیت شناخته شدن یک کشور در سازمان ملل

روند کار به این ترتیب است که درخواست برای شناسائی یک کشور به شورای امنیت و مجمع عمومی سازمان ملل متحد داده می شود. هر کدام از این ارگانها شرایط حکومت و کشور متقاضی را بر رسی می کند. در صورتی که کشوری دارای چهار شرط لازم برای استقلال و عضویت در سازمان ملل باشد، این مسئله به رای گذاشته می شود. برای به رسمیت شناخته شدن یک کشور موافقت شورای امنیت و همچنین موافقت مجمع عمومی سازمان ملل ضروری است. برای برسمیت شناخته شدن از سوی شورای امنیت باید حد اقل ۹ رای از ۱۵ رأی اعضای این شورا موافق باشد برای برسمیت شناخته شدن در مجمع عمومی باید حد اقل دو سوم آرا یعنی ۱۲۸ رای موافق بدست ورد.

تعداد کشورهایی که کشور فلسطین را به رسمیت شناختند تا سال ۲۰۱۲، به ۱۲۷ کشور از ۱۹۳ کشور جهان رسید. فلسطینی ها بر اساس این پشتوانه بین المللی در نوامبر ۲۰۱۲، خواستار عضویت کامل در سازمان ملل متحد و یا به عبارت دیگر برسمیت شناخته شدن کشور خود از سوی سازمان ملل شدند. این در حالی بود که آمریکا و متحدان غربی آن به بهانه اینکه تشکیل دولت فلسطین باید از راه مذاکره مورد قبول اسرائیل باشد، با پیشنها د فلسطینی ها به مخالفت برخاستند. در این هنگام آمریکا و هم پیمانان غربی آن با زیر فشار گذاشتن برخی اعضای شورای امنیت اجازه ندادند که آرای موافق با برسمیت شناختن کشور فلسطین، به ۹ رأی برسد.

اما در شصت و ششمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل، در ۲۹ نوامبر ۲۰۱۲ فلسطینی ها به بیش از دو سوم آرا ی موافق دست یافتند و از آن پس فلسطین به عنوان کشور ناظر غیر عضو در سازمان ملل حضور دارد.

سرپیچی اسرائیل از مذاکرات صلح و نا دیده گرفتن همه قراردادهای پیشین

اسرائیل تا کنون بیشماری از قطعنامه های شورای امنیت را نادیده گرفته و همه قراردادهای خود با فلسطینی ها را زیر پا گذاشته است. با به درازا کشیدن مذاکرات صلحی که اسرائیل به آن تن نمی دهد، شهرک سازی های گسترده در اراضی فلسطینی برای اسکان دادن یهودیان بگونه ای ادامه دارد که در آینده ای نه چندان دور جایی برای تشکیل کشور فلسطین باقی نگذارد.

بنا بر آنچه گفته شد، در شرایط موجود هیچ چشم اندازی برای به نتیجه رسیدن گفتگوهای صلح وجود ندارد مگر اینکه معادله قدرت به نفع فلسطینی ها تغییر کند.

از اینرو به رسمیت شناختن دولت فلسطین از سوی سوئد می تواند گامی مهم در راستای به رسمیت شناختن این کشور از سوی جامعه جهانی و تقویت موضع فلسطینی ها در گفتگوهای صلح باشد.

سوئد اولین کشور در اتحادیه اروپاست که پس از تشکیل این اتحادیه، کشور فلسطین را به رسمیت می شناسد.

قبلا کشورهایی از اتحادیه اروپا دولت فلسطین را به رسمیت شناخته بودند. این کشورها عبارتند از چکوسلواکی، مجارستان، بلغارستان، قبرص، مالت، لهستان و رومانی. ایسلند نیز کشور اروپائی غیر عضو در اتحادیه، کشور فلسطین را به رسمیت شناخته است.

سوئد اکنون یک الگوی بسیار تأثیر گذار است که می تواند سایر کشورهای اروپائی را نیز تشویق به این کار کند. ده روز پس از اینکه دولت سوئد از تصمیم خود برای شناسائی کشور فلسطین پرده برداشت، مجلس عوام انگلیس با اکثریت آرای حاضرین، از شناسائی کشور فلسطین حمایت کرد.

هر گاه کشور فلسطین از سوی سازمان ملل به رسمیت شناخته شود و به ایجاد کشوری مستقل در خاورمیانه بینجامد، گام مؤثری در جهت فروکش کردن بحرانهای موجود در خاورمیانه خواهد بود.